Theses medicae de abusu medicamentorum mercurialium ... / [Johann Zacharias Thilemann].

Contributors

Thilemann, Johann Zacharias. Université de Strasbourg.

Publication/Creation

Argentorati: Literis Danielis Maagii, [1715]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/awrrz9e5

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

713

0 17.17.1

THESES MEDICÆ,

DE

ABUSUINEDICAMENTORUM MERCURIALIUM,

Quas

Præside Archiatro Summo, Authoritate & Consensu Gratiosæ

Facultatis Medicæ,

In Alma Argentinensium Universitate,

PRO LICENTIA

Summos in arte Medica honores & Privilegia

Doctoralia rite capessendi.

SOLENNI Eruditorum Examini submittit.

JOH. ZACH. THILEMANNUS,

Hasso Darmstattinus.

ad diem 19. Junii Anno M DCC XV.

Horis locog, solitis.

MRGENTORATI, Literis DANIELIS MAAGII.

VIRO

Nobilissimo, Excellentissimo Experientissimoque

DN. MARTINO TACKIO,

Reipublicæ WORMATIENSIS

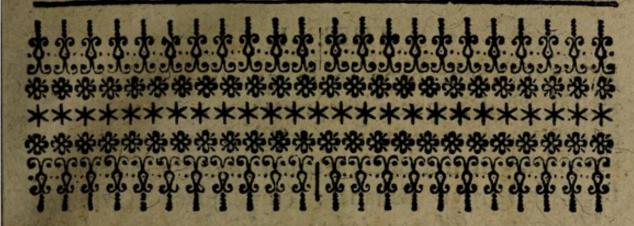
Physico Seniori meritissimo, diversorum PRIN-CIPUM ac COMITUM ARCHIA-TRO selicissimo,

Patrono Fautori ac Cognato
suo bonoratissimo

Theses hasce Inaugurales

sacras esse cupit

AUTHOR.

B. L.

Harem, præcedentis scilicet Dissertationis, me usui Medicamentorum Mercurialium subjuncturum esse

quasdam Theses de abusu Medicamentorum Mercurialium, paucis his Thesibus, quantum vires & angustia paginarum permisere, id præstare volui, quo hac ratione heroicis his Medicamentis cautius mercari discamus. Quapropter DEum supplici prece veneror ut conatibus meis gratia sua adesse, eosque ad sui nominis gloriam, proximique salutem dirigere velit.

A 2

THES.

THES. I.

Abent hanc in se quævis generosa medicamenta proprietatem, etsi efficacissime juvent in gravissimis morbis, nisi tamen à docta & cauta manu adhibeantur, sæpe insigniter lædant : cum juxta Ovidium. Nil prosit quod non ladere possit. Id quod etiam de Medicamentis Mercurialibus verissimum est, utpore quæ cum noxa exhibita fuisse, plurima exempla hinc inde annotata, abunde docent. De noxa itaque Valium medicamentorum quædam proferemus, ut circa adhibitionem corum caute mercari discamus, non eum in finem ac si illa explodere vellemus, cum revera Herculeorum morborum sint Herculea medicamenta. Sed ut hisce scopulis mostratis illos in praxi caute declinare & sanitatis naufragium vitare studeamus. Æque enim necessarium mihi videtur nocumenta scire remediorum & cautelas, quam proficuos ipsorum effectus, cum Medicina sit scientia juvantium & lædentium.

THES. 11.

Et primo præmitto illam cautelam quam Gabr. Clauderus C. N. C. dec. 2. anno 5. obs. 177. p. 358 producit. Medicum si aliis remediis sinem suum assequi potest melius & tutius à Palibus abstincre. Deinde ut certus sit omnino de legitima præparatione. Nisi enim accuratissime tales præparationes siant, satis est usum Mercurialium relinquere, sunt enim

enim fere semper dubii effectus medicamenta, unde æque damnum ac auxilium accrescere potest, idque quandoque cum famæ cauterio. Producit laudatus Clauderus Magni viri testimonium, & Chymiatri seculi nostri primicerii, qui arcanæ ac genuinæ Mercurium præcipitandi ac figendi methodo avide inhianti hæc candide regerebat: Gloriari possum me inter vivos Chymicos esse seniorem (erat octogenarius) siquidem plusquam annos 50. sedulus consumsi in chymicis laboribus, & hæc primatis cujusdam sumptibus, & numerosa consumpta pecunia, multa utilia obtinui, frustra itidem tentavi multa. In specie aliquot mille thaleros impendi, in enucleando polymorpho isto Mercurio, acquisivi nonnulla, sed impensis neutiquam respondentia. Licet versipellem ejus genium optime cognoverim. Proinde ca qua decet animi ingenuitate monitum te velim, ut caveas tibi diversas ob causas ab infido & variabili isto vertumno. Hoc testimonium ab artifice profectum in arte sua versatissimo etiam apud nos locum habere debet.

THES. III.

Effectus Mercurialium sæpius anceps est, ita ut de determinato effectu certi esse non possimus an laudabilem vel sinistrum sit editurus. Hinc adminimum semper circumspectus sit Mercurialium usus, contingit enim in scorbuticis, hypochondria, cis, & aliis, ubi Hdo Onæ acres particulæ prædominium obtinent ut hic vertumnus Mercurius, sub laudabili veste latens veneni naturam induat & gravissimum and present a present

vissimas in corpore turbas excitet, vix illis absimiles, quæ à Mercurio sublimato corrosivo proficiscuntur. Convenientissimum hinc est, corpus antea bene præparare, humores acres contemperare, Mercurialia in minori dosi primitus exhibere, ipsisque corrigentia quædam addere.

THES. IV.

Nocet præcipue Mercurius cerebro, nervis & ner vosis partibus, adeo ut nervorum tonum maxime debilitet; hinc tremores inducuntur, hinc membra paralytica redduntur, hinc dentes vacillant. periuntur id suo damno Orifabri qui à vaporibus Dij tremoribus sunt obnoxii. Ita Hoffmannus Comment, in Poter. quendam ex usu Væ Qij ati lypothimia & brachii contractura correptum refert. Notavit Guillem Arragosius in epistola quadam apud Zvving. fasc. diff. medicar. pag. mihi 303. si improvide macilentis, debilibus & languidis Mercurialia adhibeantur, quod his nervos & alias omnes partes nervosas ac solidas resolvant & propriam substantiam colliquent. Addit, ita paucos videas unguento illo Mercuriali inunctos, quos nervorum contractio, patalysis, tremor, continuus dolor & diri cruciatus & brevi tempore mors non subsequatur. Offenditur enim in macilentis corporibus tota substantia nervosa ac demum ipsa ossa ad medullam usque.

THES. V.

Existimat Primerosius lib. 4 de erroribus vulgi in medicina cap, 29. Mercurium sanguinem coagulare,

lare; forsan suam sententiam hausit à frigiditate quam Mercurius ad tactum habet, cum tamen potius sanguinem & serum viscidum resolvat. Refellit Primerofii fententiam Christ. Frid. Garmannus C. N. C. dec. I. anno 1. obs. 148. pag. 323. ubi præter autoritates aliorum scriptorum experimentum adducit in cane factum, dum semiunciam Mercurii vivi venæ crurali canis intrusit, accurate ligata vena nihil tamen mali inde canis sensit. Ex vivo tamen argento carpis applicato mortem secutam notat Olaus Borrichius Act. Hafn. vol. 5. obs. 52. pag. 141. ubi vir Jllust. ex febre ardentissima maligna decumbens, specelerioris sanationis passus est agyrtam suas artes expromere, hic mirificus Roscius replet duos pulvinos argento vivo currente, pulsibus utriusque carpi alligat, addito promisso, fore ut brevi calor ille febrilis extingueretur. Et vera præsagiit, nam extinctus calor p. n. nativum etiam totius corporis calorem ante exactas 24. horas extinxit. Aliud exemplum eidem Borrichio spectatum; Mercator arthridite & genuum debilitate cruciatus, in ptyalismo spem sanitatis reponit. Haurit aliquot doses Dij vitæ, unde ano & cato violentissime purgatus & ad sputandum impulsus, omnibus viribus exuitur totus rigens & quavis glacie frigidior. Vocatus deprehendit manus ægri quasi conglaciatas, pulsum nullum, asthma difficile, solam rationem constantem, qui & eadem nocte vivere desiit.

THES. VI.

Mercurialia plane non sunt exhibenda iis ubi

virium debilitas jam adest, tales enim hic Hercules facile prosterneret, in scorbuticis, cachecticis, & illis ubi antiquum viscerum robur deficit, ibi vitalem sanguinis balsamum jam antea debilem suffuratur. Videmus quantæ molestiæ devorandæ qui salivationem Mercurialem sustinent, etiam opere rite & bene procedente, nihilominus viribus frangantur, doloribus continuis & vigiliis enerventur, corpore emacientur ut quandoq; cutis vix osibus hæreat, ut anxie terminum salivationis anhelent, ut ille quandoque longius ac par est protrahatur, ut finita tandem hac quasi tortura piane debilitati & eneryati, nonnisi diuturno tempore analepticis & nervinis vires deperditas recipiant, postea quidvis potius quam denuo hanc torturam subituri. Ita Mulier in hac civitate à nutrice male feriata lue Qea infecta, cum malum hoc latens (quippe talis suspicio morbi in honestam matronam non cadebat) altiores radices diuturnitate temporis egisset, & aliud remedium quam Ovatio non superesset, hac in mitiori gradu & cum maxima cautela adhibita, sub finem salivationis virbus fatiscentibus moriebatur.

THES. VII.

Ad noxia medicamenta certo respectu referri etiam possunt, illæ Panaceæ & medicamenta catholica, Thrasonicis elogiis quandoque exornata, quæ Panaceæ tanquam omnium morborum averruncæ tantum non in cælum extolluntur, cum tamen sæpe in tartarum detrudant. Horum enim Panacæistarum pulveres mercuriales illegitime sunt

præparat, vel ad minimum non decenter fixati, adde quod plerumque compositionem & præparationem talismodi remediorum summe celent, sibi solis tanquam, arcanum, summo ipsorum labore divinitus concessum nullo pretio redimendum reservent. Præterquam enim quod omnino securum & tutum non sit, dare medicamenta incognita, de quorum ingredientibus & compositione nobis non constat, qua ratione enim Medicus Dogmaticus methodice morbis & caulæ morbificæ remedia opponere queat, non video, cum ex cognito morbo & cognita causa morbifica, positis indicationibus curativis medicamentorum apparatus sit depromendus, quod non nisi ex cognitis & Medico perspectis remediis fieri ex arte potest. Manent enim talia dubii imo quandoque sinistri effectus medicamenta, ut in tanta materiæ Medicæ benignioris ac tutioris farragine, ad ejusmodi incognita, dubia imo quandoque noxia confugere non necesse habeamus. Damna inde emergentia, hinc inde annotata prostant. Joh. Georg. Greiselius C. N. C. dec. I. ann. 3. observ. 48. pag. 79. exemplum de se ipso profert, qui pulverem catholicum tanquam Panaceam ipsi ab alio Medico inculcatum ægro exhibuit. Qui succedentibus gravissimis symptomatibus, tandem vix ex orci faucibus ægrum eripere potuit. Ubi accedens Medicum laudatorem hujus Medicinæ hoc responsi ab eo tulit: Periculum facit expertum Medicum. Quod tamen responsum in Medicum conscientiosum vix cadit, sed potius in Medicinæ spurium, experimenta per mortes facere non verentem. Hoc enim

B

Medicus semper observet. Ita cures ut non nóceas. Videatur Rosin. Lentilius C. N. C. des. 3. ann. 5. app. pag. 105.

THES. VIII.

Si in aliquo remediorum genere certe in medicamentorum Palium præparatione, Medico ea adhibituro certo constare debet de legitima præparatione. Pro exemplo sufficiat solum nobis Que dul. cis, ubi hic exempla coacervare angustia paginarum non permittit, videri hic meretur Rosin. Lentibus C. N. C dec. 3. ann. 5. app. pag. 96. qui de eo ita loquitur. Quoties de Dio dulci amicissimo mihi & penitus familiari remedio cogito, toties horrore profundor totus. Laudatissimum enim in se remedium, sine quo propemodum Medicus esse nollem, tantas mihi tragocdias excitavit, quantas vel mente concipere quis haud facile possit, sic ut hunc Draconem mitigatum omnino simus immitissimum experti &c. Tanti est legitima medicamenti præparatio, ita ut quandoque ægroti salus, & Medici fama à seduli vel incuriosi Pharmacopœi manu & labore dependeat.

THES. 1X.

In Colico dolore & ileo, utut sæpe sit prosicuus \(\perp \) is usus, in illo tamen casu manisestissime nocet, si oriatur ex descensu unius intestini in alterius cavitatem, si nimirum superior pars intestini descendat in inferiorem tunc exhibitus Mercurius maniseste illum descensum sua ponderositate augebit malumque exasperabit, ut & in hoc casu anceps sit auxilium. Ita Joh Franc. C. N. C. dec. 2, ann. 5. obs. 238. pag. 461. Mercurii vivi in colica ab hernia lethalem usum adducit, ubi propinatis ziiij. vel V. Qij vivi, Mercurius ob gravitatem quidem deorsum tendebat, ast prolapsum intestinum non modo non retraxit, potius id, ceu in loculum incurrens, magis protrudebat effectu miserrimo, & tandem accedente gangræna & animi desectionibus lethali. Et J. L. Hannemann C. N. C. dec. 2. ann. 8. observ. 158. pag. 347. exemplum habet in contumacissima alvi obstructione, propinatum suisse Qum ad zxj. cum ziiij oi amygdal. d. sed sine essectu ægra xvj. horis elapsis extincta, è cadavere modo Mercurius effluxit & aperto thorace Qij portio in pulmonibus reperta.

THES. X.

In arthritide, cum partibus nervosis & tendinosis inimicus sit sape infauste exhibitus est Mercurius. Exemplum refert Jo. Dolæus C. N. C. dec. 2. ann.
obs. 40. pag. 120. ubi in milite arthritide vaga laborante, salivatione instituta accedente gangræna omnium
oris partium misere obiit: ubi Luc. Schræck in Scho
lio in arthridite imprimis vaga turgescentibus humoribus, nec corpore prius satis disposito plenam esse
periculi docet. In arthriticis paroxysmis noxium potius, quam utilem judicat, Franc. d. l. Boë Sylv. Pr. Med.
app. Tr. 8. §. 171. & seq. De Podagra minus feliciter
inunctione Mercuriali curata exemplum profert Jo.
Georg. Laibius C. N. C. dec. 2 ann. 2. obs. 157. pag. 362.
ubi adhibito unguento ex & laurino & 40 vivo,
B 2

totum abdomen ad genua usque intensissima inflammatione corripiebatur, cum rubris lituris hine inde ad alias partes tendentibus, flavis, lividisque pustulis circa scrotum partesque adsitas, qui vix convenientibus adhibitis morti eripiebatur.

THES. XI.

Particulis suis mobilibus intima quævis penetrat, & sic partibus nervosis & reliquis adhærendo varias molestias introducit. Rarum est quod refert Joh. Paterson Hain C. N. C. dec. I. ann. 6. obs. 176. pag. 238. argentum vivum in obstructione pertinacissima ad 3xx. assumtum per sex dies in corpore detentum, demum absque noxa prodiisse. Georg. Heintk aliud exemplum habet C. N. C. dec. 2. ann. 4. obs. 98. pag. 191. Mercurium ad 3x. assumptum per 14. dies in corpore latuisse, muliere sana, que his exactis in gynecæo surgens, totam hausti şij copiam exclusit, cum risu adstantium, nescientium quid in pavimento se manisestaret. Ex mamma 25sa Mercurium stilasse sensim & satis magna copia, per laminam plumbeam so oblinitam olim imbibitum, qui vicinas partes suo splendore inumbravit, imo ex scapulis integra cute exsudavit, recenset Th. Bartholinus C. 1. Hist. 7. pag. 18. Hydrargirum admoto vulneri emplastro adhærentem notavit Jo. Rhodius cent. 3 /obs. 87. p. 197. Sic aurifabri & qui cretto gum tractant aut ejus fumum per os & alias vias attrahunt maximo damno experiuntur morbos nervos infestantes. Cardanus de subtilitate habet, aurifabrum Romæ, summos capitis dolores passum obiisse

in cujus aperti capitis cerebro plus quam thj. Lij reperta fuerit, ex vapore ejus hausto ibique congelato. Item in fæminæ calvaria quæ fucis ex Mercurio quotidie usa, & per biennium enormi capitis dolore fatigata fuerat in osse calvariæ zij. Zij inventas fuisse. Sicuti si in loco clauso exponatur aureum vas & Mercurius supposito De evolare permittatur, totus mercurius qui in auras evanuisse putabatur, simulata fuga in aurei vasis amplexibus hærere invenietur experientia Kircheri de arte magnetica, sic non minus in evaporationibus, qui ab artificibus peraguntur, attrahitur in nares Mercurius. Unde idem concludit, cum Mercurius non raro in, craniis in sepulchris inveniatur, esse crania talium artificum, dum enim circa Mercurium multum funt occupati, non exiguam vaporis partem per nares excipiunt, qui in frigidis cerebri cellulis denuo congelascit, ut etiam post mortem tanquam in vasculis perennet: conferatur Nic. Guilielm. Becker C. N. C. dec. I. ann. 3. obs. 81. p. 96,

THES. XII.

Cingulum Mercuriale externe incaute adhibitum maximas sæpe turbas excitavit, qua de re potissimum videri possunt, Raimundus Mindererus Threnodia Medica cap. 19. ubi prolixe castigat empyricos, scabiosis audacter hoc applicantes, quod tetrum illud Mercurii vivi virus in corpus gestantis ejaculentur & Philipp. Hochstetterus decad 3. cas.7. damna illorum recenset, qui cingulo isto temere ad scabiem sunt usi. Ptyalismum fere lethalem à B 2

cingulo Mercuriali annotavit Paulus Jalon C. N. C. dec. 2. ann. 6. obs. 107. pag. 204. Lethale hoc cingulum nominat Thom. Barthol. cent. 3. hift. 79. pag. 156. si imbecilliores vel morbo vel ætate & cacochymici eo cingantur, unde sedulo cavendum censet, ne neglectis præmittendis, impura corpora & enervia inungantur. Ubi de hujus cinguli usu ulterius agit & exemplum rustici cujusdam profert, qui hoc cingulo diverso successu usus, unde sanitatem quidem obtinerunt, quosdam vero cacochymicos exitio eripere non potuit. Dan. Cruiger. C. N. C. dec. 2. ann. 4. obs. 16. pag. 45. refert gemellos dimidium annum natos, subito extinctos, qui mane unguento ex butyro & \(\pi\)ij vivi \(\frac{3}{1}\)j. confecto, in inguine dorso & capite semel saltim suerunt inuncti, atque codem die alter circa noctem, alter vero subsequente mane è vita excesserunt, ambo convulsionibus epilepticis prius misere excarnificati.

THES. XIII.

Externe mercurialia applicata gravissimas sæpe turbas excitant: notat Joh. Christ. Mentzelius E. N. C. dec. 3. ann. 5. obs. 204. pag. 463. in impetigine applicata a mercuriali ex calceviva & \$\frac{1}{2}\$ io ato linteis madesactis ambabus manibus & posti duas horas reiterata, circa meridiem supervenisse lypothimias continuas, anxietatem præcordiorum, acutissimos ventriculi dolores, cum conatu vomendi, intestinorum tormina intollerabilia, cum tenesmo & copiosissima sanguinis dejectione, ut omnes morituram crederent superveniebat salivæ continuus ex ore essuxus, cum

lingua humida undique ulceribus latis oblita, gingivæ sanguinem cum dolore sundebant, quæ adhibitis cordialibus alexipharmacis, emollientibus anodynis ægre è cymba Charontis erepta suit. Petrus Borellus cent 2. obs. 92. pag. 187. habet exemplum de quodam, qui dum scabiei pruritu molestatus, insusione sublimati corpus lavit, unde intra paucas horas vesicæ per totum corpus excitatæ & paulo post syncope & mors proxima suerit, theriaca consectione Alkermes & aliis cardiacis curato.

THES. XIV.

Externe adhibitus Mercurius joci impaciens sape sallaciam struit: ex saucibus, Va mercuriali in consulte tactis cocitatem notavit Olaus Borrich. Act. Hasn. vol. 1. obs. 76. pag. 147. in muliere ubi imperitus tyro, non expurgato corpore Va mercuriali sauces quotidie illevit, & hinc ulcera ad male sidam cicatricem perduxit, verum stagnans in glandulis saucium impurus humor, via præclusa infelici metastasi in utrumque ægræ oculum sese violentius esfudit, ut malum in sunestam cocitatem degeneraret, nec generosis cederet remediis, subjungit hoc monitum, tanti est methodum in medendo vel ignorare vel negligere.

THES. XV.

Quæ hic de noxis mercurialium in paucis Thefibus tradidimus non eo collimant, ac si mercurialium usum plane explodere vellemus, sed ut exinde pateat, inter periculi plenas & acerbas ac tædiosas curationes, quæ in soro medico deprehenduntur, priprimarium locum obtinere yum, ut omnino peritum circumspectum & cautum Medicum requirat, imo omni vera circumspectione adhibita, vix aliter quam periculosum remedium appellare possumus. Et tamen videmus, quod dolendum, Mercurium in manus sceleratorum, temerariorum & impostorum incidisse, qui tales curationes mercuriales non in Luc venerea tantum, sed in aliis morbis gravissimis temerario ausu imperiti adhibent, in ægrorum si non pernitiem, quod tamen sæpe contigit, manifestum tamen damnum. Est enim Mercurius equo indomito similis si in imperitas manus incidit.

THES. XVI.

Remedium contra noxas mercurialium censetur Oum idque vel in ore dententum, vel medicamentis mercurialibus folia Oi admixta vid. E. F. Schelhas C. N. C. dec. 2. ann. 3. obs. 159. pag. 306. Jum diaphoret, cujus peculiares effectus contra noxas zij trinis exemplis probat Joh. Georg. Volckamer C. N. C. dec. 2. ann. 2. obs. 190. pag. 421. Contra tremores membrorum à zio ortos commendat radicem seeniculi, helenii & bardanæ Hermannus in Cynosura pag. 32. decoctum rad. pimpin saxifragiæ laudat Olaus Borrichius Act. Hasn. vol 2. obs. 79. pag. 196.

FINIS.